

Ελληνικές εκλογές**ΑΝΑΛΥΣΗ - ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ****ΜΕΘΟΔΕΥΕΤΑΙ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗ****Αναγκη αμεσης αντιδρασης απο την αριστερα**

Μεσα σε μια εναγωνια προσπάθεια - όπως φαίνεται απο τον καθημερινο τυπο - για την εξεύρεση λύσης στο Κυπριακο, συνεχίζονται αυτές τις μέρες, στις ΗΠΑ, οι συζητήσεις πάνω στις «άγραφες» προτάσεις Βάλτχαϊμ. Το περιεχόμενο αυτών των προτάσεων είναι βασικά άγνωστο, αλλά μόνο το γεγονός πως δεν είναι καν γραμμένες αλλά βρίσκονται ακόμα στο στάδιο των «ιδεών» (του Βάλτχαϊμ), δείχνει την επιπολαιότητα και δουλικότητα της Κυπριακής κυβέρνησης η οποία δέχεται να τις συζητά.

Το «άγραφο» έγγραφο του Βάλτχαϊμ δεν είναι τόσο ιδέες του ίδιου του Βάλτχαϊμ, όσο ιδέες του υπουργού εξωτερικών των ΗΠΑ, Χείγκ, οι οποίες μεταβιβάστηκαν στα ενδιαφερόμενα μέρη με το στόμα του Βάλτχαϊμ.

Η όλη προσπάθεια για την εξεύρεση μιας βεβιασμένης λύσης για το Κυπριακό, κύρια εν όψει της επερχόμενης ανάληψης της Ελληνικής πρωθυπουργίας απο τον Α. Παπαντρέου, δεν είναι γεγονός το οποίο μπορεί να προκαλέσει εκπλήξεις. Το εξωφρενικό, όμως, στην όλη ιστορία, είναι το ότι η νέα αυτή ενέργεια είναι το αποτέλεσμα εκκλήσης απο μέρους της Κυπριακής κυβέρνησης (μέσω Ρολάνδη) προς τον Χείγκ για την απο μέρους του ανάληψη πρωτοβουλίας πάνω στο θέμα!

Πάνω στο εδαφικό οι προτάσεις προνοούν 72% της κυπριακής γης στους Ελληνοκύπριους και 28% στους Τουρκοκύπριους - παραχώρηση δηλαδή στην Ε/Κ πλευρά της νεκρής ζώνης και 8% κατεχόμενα κυπριακά εδάφη. Πάνω στο συνταγματικό είναι ασαφείς - ή τουλάχιστον δεν έχουν δοθεί στη δημοσιότητα λεπτομέρειες - αλλά έχει γνωστοποιηθεί πως δεν κάνουν αναφορά στην ύπαρξη κεντρικής κυβέρνησης και στις εξουσίες της οποίας θα έχει, παρα μόνο προνοούν την ύπαρξη Ενιαιου Διοικητικού Συμβουλίου του οποίου τα μέλη θα διοικούν εκ περιτροπής. Απο μόνο του αυτό το τελευταίο στοιχείο καθορίζει τον συνταγματικό χαρακτήρα του «νέου» κυπριακού κράτους: μια εναλλακτική εκτελεστική εξουσία αποτελούμενη απο δύο πλευρές με συγκρουόμενα συμφέροντα, δεν θα μπορεί να έχει διεύρυνμένες και πραγματικές εξουσίες γιατί κάθε φορά που η μια πλευρά βρίσκεται στην εξουσία θα μπορεί να αναθεωρεί αποφάσεις που πάρθηκαν απο την προηγούμενη πλευρά στην προηγούμενη περίοδο. Το δικαίωμα βέτο, που κατα πάσα πιθανότητα θα καταχωρηθεί στα δύο μέρη, δεν λύει το πρόβλημα, γιατί απλώς θα σημαίνει την πλήρη αδρανοποίηση της κεντρικής κυβέρνησης στην περίπτωση διαφωνιών και ανταγωνισμού.

Η πορεία που ακολουθείται λοιπόν είναι ολοφάνε-

ρη, όσο κι αν κρύβεται η ουσία τους πίσω απο την εκθαμβωτική παραχώρηση της νεκρής ζώνης και 8% κατεχόμενης γης, που σημαίνει την επιστροφή του 1/3 περίπου των προσφύγων. Είναι μια πορεία προς τη δημιουργία δύο αυτόνομων κρατών στην Κύπρο κάτω από μια κεντρική κυβέρνηση της οποίας οι εξουσίες θα είναι στην πραγματικότητα ανυπαρκτές - τη διζωνική ομοσπονδία. Το να υποστηρίζει κανείς πως η ομοσπονδία μέσα στα πλαίσια του καπιταλισμού στην Κύπρο είναι λύση η οποία εξυπηρετεί τα συμφέροντα των Ελληνοκυπρίων, ή των Τουρκοκυπρίων, ή και των δυο μαζί, αποτελεί υποκρισία και προδοτικό εμπαιγμό σε βάρος του Κυπριακού λαού - διαφορετικά θα πρέπει να δεχτούμε μια πρωτοφανή σύμπτωση συμφερόντων ανάμεσα στον Κυπριακό λαό και τον Αμερικάνικο Ιμπεριαλισμό. Γιατί η επιβολή της διζωνικής ομοσπονδίας δεν σημαίνει παρα την επιβολή των ιμπεριαλιστικών σχεδίων στην Κύπρο. Οί ιμπεριαλιστές οξύνοντας τις αντιθέσεις οι οποίες υπήρχαν ανάμεσα στις δύο κοινότητες, και δημιουργώντας το κυπριακό πρόβλημα στην σημερινή του μορφή, αντιμετωπίζουν το πρόβλημα σαν πρόβλημα σύγκρουσης ανάμεσα στις δύο κοινότητες. Η λύση την οποία προσφέρουν, επομένως, δεν μπορεί να είναι άλλη παρά ο διαχωρισμός των δυο κοινοτήτων και η αυτόνομη διακυβέρνη-

ση τους. Πίσω απο αυτή τη λύση, βέβαια, δεν κρύβεται παρα η εξυπηρέτηση των δικών τους συμφερόντων: ο καλύτερος τρόπος για να βρίσκεται η Κύπρος κάτω απο απόλυτο ιμπεριαλιστικό έλεγχο είναι διατηρώντας τις δυο κοινότητες σε μια κατάσταση συνεχούς έντασης και ανταγωνισμού. Οποιοδήποτε όνομα κι αν δοθεί σε μια τέτοια λύση - διζωνική ή δι-

κοινωνική ομοσπονδία, συννομοσπονδία ή εξελιχτική ομοσπονδία - για τους Μαρξιστές η ουσία είναι μια: επίσημα διαχωρίζει και αποξενώνει τις δυο εργατικές τάξεις, πισωδρομώντας έτσι το εργατικό κίνημα και απομακρύνοντας την προοπτική της σοσιαλιστικής αλλαγής τοποθετώντας τον Κυπριακό χώρο κάτω απο τον πληρέστερο έλεγχο των ιμπεριαλιστών.

Παρόλο που δεν είναι καθόλου σίγουρο το κλείσιμο του Κυπριακού μέσα απο τις συζητήσεις που διεξάγονται αυτή την περίοδο, ολίγοστες και ασαφείς πληροφορίες που αφήνονται στον τύπο δείχνουν πως βρισκόμαστε πιο κοντα στην υπογραφή της λύσης παρα ποτε άλλοτε. Το άλλο, σημαντικό, είναι πως τα πράγματα εξελίχθηκαν τις τελευταίες μέρες με αλματώδη ρυθμό, προς την κατεύθυνση κοινής συμφωνίας.

Συνέχεια στη σελ. 8

Στις Ελληνικές εκλογές της 18ης ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ

Η αριστερα μπροστα σε ιστορικές ευθύνες

Οι βουλευτικές εκλογές της 18ης του Οκτώβρη στην Ελλάδα αποτελούν ένα αποφασιστικό σταθμό στην ιστορία του Ελληνικού εργατικού κινήματος.

Για πρώτη φορά στην ιστορία της Ελλάδας η αριστερα βαδίζει προς το κέρδιμα μιας σημαντικής πλειοψηφίας ενώ είναι πολύ πιθανός ο σχηματισμός αυτοδύναμης κυβέρνησης απο το ΠΑΣΟΚ. Ένα ιστορικό γεγονός που θα δώσει φτερά στο εργατικό κίνημα που βλέποντας για πρώτη φορά τα κόμματα του στην κυβέρνηση θα απαιτήσει το πάρσιμο αποφασιστικών σοσιαλιστικών μέτρων για να βγει η χώρα απο τα τεράστια κοινωνικοοικονομικά και άλλα αδιέξοδα όπου την έχουν ρίξει δεκαετίες συνεχούς διακυβέρνησης της αμαρτωλής δεξιάς.

Ενώ όμως η αριστερα κι ιδιαίτερα το ΠΑΣΟΚ γνωρίζει μια χωρίς προηγούμενο άνοδο σε εκλογική δημοτικότητα με τις Ελληνικές μάζες οργισμένες απο την άγρια καταπίεση κι εκμετάλλευση του καπιταλιστικού συστήματος η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, με πρωταγωνιστή τον Αντρέα Παπαντρέου, προβαίνει ήδη σε μια σειρά ψηφοθηρικές υποχωρήσεις στις προγραμματικές αρχές και θέσεις του κόμματος που υπονομεύουν τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και τον αγώνα της για την τελειωτική ήττα της δεξιάς με το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της ελληνικής κοινωνίας.

Στις σελ. 4 και 5 Ανάλυση και προοπτικές

ΝΑ ΔΙΩΘΟΥΜΕ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ

Σύμφωνα με καταγγελίες της «Χαραυγής» της περασμένης Τρίτης, «επισπεύδονται οι εργασίες - στη βάση Ακρωτηρίου - για την εγκατάσταση νέων συγχρόνων μέσων ραδιοεπισήμανσης και ρανταρ» ενώ γίνεται λόγος για συμφωνίες Θάτσερ - Ρήγκαν για διάθεση στους Αμερικάνους των Βρετανικών βάσεων στην Κύπρο «σαν μια συμβολή της Βρετανίας στα σχέδια του Πενταγώνου για κυριαρχία στην Ανατολική Μεσόγειο, τον κόλπο και τον Ινδικό Ωκεανό».

Δεν είναι η πρώτη φορά που γίνονται τέτοιες σοβαρές καταγγελίες από την πλευρά του ΑΚΕΛ ή της ΕΔΕΚ στο θέμα των Βάσεων. Η ηγεσία όμως αυτών των κομμάτων παραμένει στα λόγια και τις διακηρύξεις.

Κι όμως το ζήτημα των Βάσεων, τις οποίες η δεξιά κυβέρνηση αντιμετωπίζει σαν πηγή ξένου συναλλάγματος, είναι πολύ σοβαρό. Γιατί πέρα από το ότι απειλούν τις γειτονικές χώρες και κινήματα αποτελούν μια μόνιμη απειλή για οποιαδήποτε κίνηση της κυπριακής εργατικής τάξης για κοινωνικοοικονομική αλλαγή. Κι οι βάσεις αυτές που φαίνεται - σύμφωνα και με τη «Χαραυγή» - να αποκτούν ιδιαίτερη σημασία για τα ιμπεριαλιστικά στρατηγικά σχέδια δεν φεύγουν με λόγια, καταγγελίες, διακηρύξεις και λευκά περιστέρια.

Οι βάσεις του ΝΑΤΟ θα φύγουν μόνο με την ανάληψη μιας συστηματικής καμπάνιας με διαδηλώσεις κι άλλες κινητοποιήσεις σε συνεργασία με τους τουρκοκυπρίους και με το Βρετανικό εργατικό κίνημα.

Με την διατήρηση της εξουσίας στα χέρια της αστικής τάξης λιγοστεύουν πολύ οι πιθανότητες να φύγουν οι βάσεις. Έτσι η πάλη για το διώξιμο της δεξιάς κυβέρνησης και την αντικατάστασή της με μια κυβέρνηση ΑΚΕΛ - ΕΔΕΚ με λαϊκή εντολή να διώξει τις βάσεις του θανάτου αποτελεί σήμερα την πιο ρεαλιστική πολιτική για το διώξιμο τους.

ΠΡΩΤΗ ΟΚΤΩΒΡΗ Επέτειος ποιας ανεξαρτησίας;

Όπως άλλες χρονιές έτσι και φέτος γιορτάστηκε η Πρώτη του Οκτώβρη σαν η μέρα που η Κύπρος κέρδισε την ανεξαρτησία της. Επικράτησε και φέτος το γνωστό και τετριμμένο μοτίβο της Κύπρου που ήταν μια φορά κι ένα καιρο ελεύθερη κι ανεξάρτητη, πανέτομη για την ειρήνη και την ευημερία που κατάστρεψαν όμως ξαφνικά οι εξωτερικές επεμβάσεις.

Αυτο που δεν λέγεται κάθε Πρώτη του Οκτώβρη είναι πως η Κύπρος ουδέποτε κέρδισε την ανεξαρτησία της. Γιατί μετά από ένα μαζικό αντιαποικιακό αγώνα - στον οποίο, λόγω της μη συμμετοχής της οργανωμένης αριστεράς, επικράτησε η έντονη εθνικιστική κατεύθυνση - η ελληνοκυπριακή και τουρκοκυπριακή τάξη δέχτηκαν ένα πολύπλοκο συμβιβασμό που εξαρτούσε τριπλα την Κύπρο από το ΝΑΤΟ (Ελλάδα-Τουρκία-Βρετανία) κι ετοίμαζε τις μελλοντικές συγκρούσεις.

Η Πρώτη του Οκτώβρη συμβολίζει για μας την ανικανότητα της αστικής τάξης της Κύπρου, Ελληνοκυπριακής και Τουρκοκυπριακής, να ενώσει την Κύπρο και το λαό της σ' ένα ενιαίο κράτος χωρίς Ιμπεριαλιστική εξάρτηση και καταπίεση.

ΤΑ ΕΙΠΕ Η .Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ

«Ο βασικός υπερασπιστής των συμφερόντων της Ελληνικής κεφαλαιοκρατίας η Ν.Δ. - θα συνεχίσει να βουλιάζει στο ελληνικό πολιτικό πέλαγος, ενώ η συνειδητοποίηση και η κίνηση της εργατικής τάξης προς τα αριστερά θα συνεχιστεί. Η κίνηση αυτή δεν αποκλείεται να φέρει σε κάποιο στάδιο το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία είτε μόνο του, είτε σε συμμαχία με άλλα κόμματα, εξέλιξη που θα σπρώξει την Ελλάδα σε μια νέα περίοδο ταξικής αντιπαράθεσης και που θα φέρει την σοσιαλιστική αλλαγή πιο κοντά. Αυτό θα εξαρτηθεί ασφαλώς κι από τις εξελίξεις για το διεθνές εργατικό κίνημα που διαγράφοντας τελευταία πολύ ευνοϊκές σε πολλές χώρες της Δυτικής Ευρώπης».

Ελλάδα: Ο Καραμανλής εγκαταλείπει το καράβι που βουλιάζει

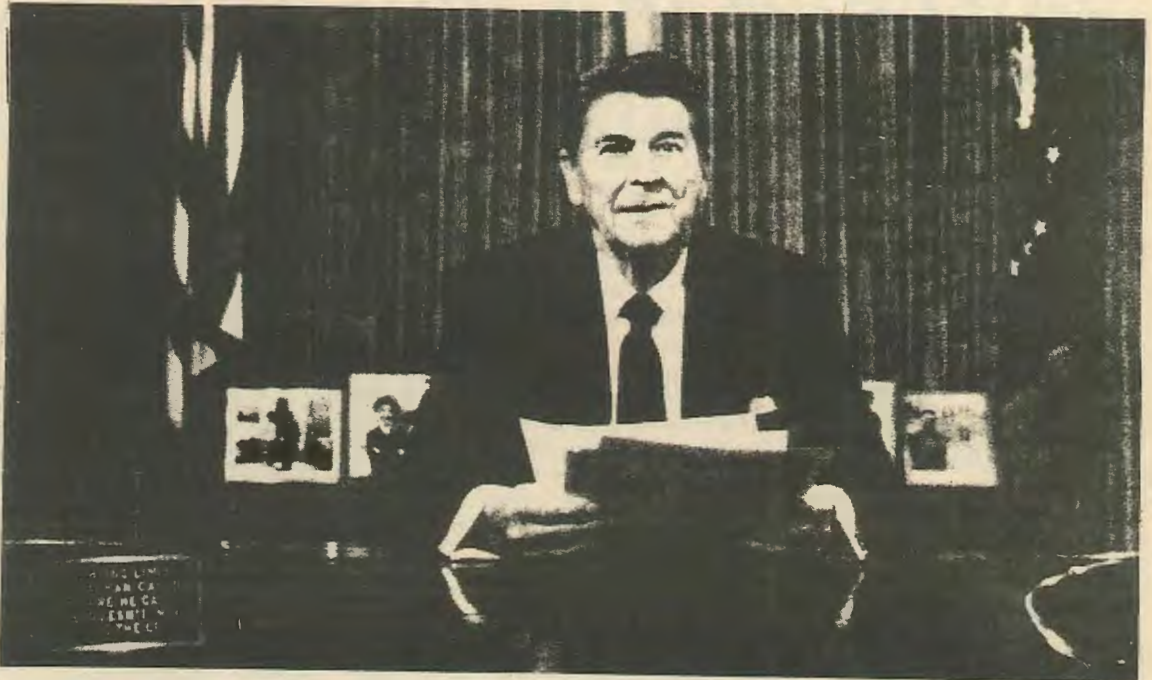
Σ.Ε. 17/5/80
αρ. φ. 82

«Ο πραγματικός εχθρός των εργαζομένων είναι μια αρρωστη οικονομία»!!

Στις 19 του Σεπτεμβρίου έγινε στην Ουάσινγκτον διαδήλωση από την AFL-CIO συνομοσπονδία των Αμερικάνων

του 19ου αιώνα (μείωση του πληθωρισμού με περικοπές στις κοινωνικο-οικονομικές δαπάνες, τους μισθούς και τις πιστώ-

Ρονάλντ Ρήγκαν
Πρόεδρος Η.Π.Α.

νικών συνδικάτων και στρεφόταν ενάντια /στην κοινωνικο-οικονομική πολιτική του προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών, Ρονάλτ Ρήγκαν. Στη διαδήλωση έλαβαν μέρος πάνω από 280,000 άτομα - αγρότες από την Καλιφόρνια, εργάτες σιδήρου από το Νιου Τζέρσεϋ, γυναίκες οργανώσεις, ηλικιωμένοι κ.λ.π. Επικεφαλής της πορείας ήταν 2,500 ελεγκτές της εναερίου κυκλοφορίας που έκαναν απεργία πρόσφατα. Η διαδήλωση αυτή ήταν μεγαλύτερη και από αυτή που έγινε το 69 ενάντια στο πόλεμο του Βιετνάμ.

Φαίνεται ότι οκτώ μήνες ήταν αρκετοί για να αντιληφθούν οι Αμερικανοί εργαζόμενοι τι σημαίνει πραγματικά γι' αυτούς η συντηρητική πολιτική του Ρεπουβλικάνικου κόμματος.

Φαίνεται ο Ρήγκαν δεν έμαθε το μάθημα του από τις επιπτώσεις που είχε η μονεταριστική οικονομική πολιτική της Θάτσερ στην Αγγλία κι έτσι στην προσπάθειά του δήθεν να τηρήσει ορισμένες υποσχέσεις που έδωσε κατά την προεκλογική του εκστρατεία (π.χ. «νέα» εποχή για τον εργατικό κόσμο, μείωση πληθωρισμού και ανεργίας, γενική «ευημερία») άρχισε την περικοπή δαπανών στις κοινωνικές και δημόσιες υπηρεσίες αφήνοντας «αφορολόγητους» τους πλούσιους και κτυπώντας άμεσα τους εργαζόμενους είτε αυτοί είναι λευκοί είτε νεγροί είτε άλλες εθνικές μειονότητες.

Ο πρόεδρος Κάρτερ (αντιπροσωπεύοντας την πολιτική του Δημοκρατικού Κόμματος) κατά την διάρκεια της προεδρίας του, 77-81, προσπάθησε εφαρμόζοντας την Κεϊνζιανή οικονομική πολιτική (χρησιμοποίηση πλασματικών κεφαλαίων για ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων) να κτίσει ένα κράτος προνοίας. Η πολιτική αυτή οδήγησε σ' ένα ανεξέλεγκτο πληθωρισμό που αποσταθεροποίησε την παγκόσμια οικονομία.

Από την άλλη ο πρόεδρος Ρήγκαν εφαρμόζοντας την μονεταριστική οικονομική πολιτική

σεις) ριζοσπαστικοποιεί τους εργαζόμενους με αποτέλεσμα, οι περισσότεροι να χάσουν την εμπιστοσύνη τους προς αυτή την δεξιά κυβέρνηση.

Από τους πρώτους κιόλας μήνες της προεδρίας του Ρήγκαν άρχισαν οι απεργίες με την γνωστή απεργία των ελεγκτών της εναερίου κυκλοφορίας (17,000 υπάλληλοι) και είχε την συμπαράστασή και υποστήριξη ελεγκτών άλλων χωρών. Σ' αυτή την περίπτωση, ο πρόεδρος Ρήγκαν φανέρωσε την αντιδραστική πολιτική του απέναντι στο νόμιμο δικαίωμα απεργίας των εργαζομένων, ακολουθώντας μια σκληρή γραμμή απολύοντας κατά χιλιάδες τους εργάτες, βάζοντας στην φυλακή τους ηγέτες της απεργίας και κηρύσσοντας την παράνομη.

Γενικότερα, μέσα σ' ένα μήνα, το ποσοστό των ανέργων αυξήθηκε από 7% σε 7.2% και ιδιαίτερα σημειώθηκε μεγάλη αύξηση στο ποσοστό των νεαρών νέγων που κατοικούν στα γκέτο από 40.7% πήγε στα 50.7%. Εν τω μεταξύ η Ρηγκανική πολιτική επιφυλάσσει μια σειρά από άλλα αντιλαϊκά μέτρα. Στην προσπάθειά της, η κυβέρνηση Ρήγκαν να περιορίσει το έλλειμμα του προϋπολογισμού στα 42 δισεκατομμύρια δολάρια πρέπει να περικόψει 16 δισ. δολάρια από τις συντάξεις των φτωχών. Για να μπει στην πράξη την υπόσχεσή του για παρουσίαση ισοσκελισμένου προϋπολογισμού πρέπει να εγκαταλείψει ένα από τα δυο του «πιστεύω»: αύξηση στρατιωτικών δαπανών και περικοπή της φορολογίας. Αν όμως μειώσει τις στρατιωτικές δαπάνες θα βρεθεί αντιμέτωπος με ισχυρά οικονομικά συμπτώματα, αν δε αυξήσει την φορολογία θα απομονωθεί από τους μεσοαστούς υποστηρικτές του.

Είναι ακριβώς αυτό που επιδιώκουν η AFL-CIO και οι Δημοκρατικοί με απώτερο σκόχο την εγκατάσταση στο Λευκό Οίκο προέδρου από το Δημοκρατικό Κόμμα.

Όμως όσες συνταγές αστών οικονομολόγων και να βάλουν σε εφαρμογή οι δεξιές κυβερνήσεις στην προσπάθειά τους να μειώσουν τα προβλήματα που παρουσιάζει η οικονομία (ανερ-

γία, πληθωρισμός, μείωση κόστων παραγωγής για διατήρηση κέρδους) δεν θα τα λύσουν ούτι ακριβώς τούτα οφείλονται στις αντιθέσεις του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος. Έτσι π.χ. στην Αμερική, ίσως, να φαίνεται ότι ο Κάρτερ ήταν καλύτερος και δημοκρατικότερος σαν πρόεδρος από τον Ρήγκαν και ίσως τώρα το Δημοκρατικό Κόμμα να κερδίζει στις επόμενες εκλογές μια και οι μάζες έχουν απογοητευτεί από το Ρεπουβλικάνικο κόμμα που φαινόταν ότι μπορούσε να τους προσφέρει κάτι το «διαφορετικό».

Έτσι είτε πρόκειται για τον Κάρτερ, ή τον Ρήγκαν ή οποιοδήποτε άλλο αστόν θα αναγκαστεί να εφαρμόσει στο τέλος - τέλος αντιλαϊκά μέτρα για να κρατήσει το καπιταλιστικό σύστημα με τα δόντια, διότι όσο βαθιάει η παγκόσμια οικονομική κρίση είναι πιο δύσκολο να γίνονται ανακάμψεις της οικονομίας για μεγάλα χρονικά διαστήματα.

Το σίγουρο είναι πως το μόνο που καταφέρνουν αυτές οι δεξιές κυβερνήσεις είναι να δημιουργούν ένα νέο ρεύμα ριζοσπαστικοποίησης μέσα στις μάζες, ετοιμάζοντας έτσι τον δρόμο για την δημιουργία ενός μαζικού εργατικού κόμματος στις Ηνωμένες Πολιτείες. Διότι μπορεί στην συγκεκριμένη περίπτωση οι μάζες των εργαζομένων να στρέφονται προς το Δημοκρατικό Κόμμα σαν την υπαλλακτική λύση αλλά όταν ακόμα και με την άνοδο του Δημοκρατικού κόμματος δουν ότι τα αιτήματά τους και οι προεκλογικές υποσχέσεις δεν υλοποιούνται, τότε θα προστρέξουν προς άλλες υπαλλακτικές λύσεις π.χ. Εργατικό Κόμμα. Εξαρτάται φυσικά και από την φύση και τις θέσεις που θα προβάλλει ένα τέτοιο κόμμα σε εκείνη την περίοδο. Πάντως η όξυνση των ταξικών διαφορών που θα είναι αποτέλεσμα της Ρεπουβλικάνικης πολιτικής θα φέρει κύματα ριζοσπαστικοποίησης και ακόμη επαναστατική κρίση στις επόμενες μια δυο δεκαετίες στην ίδια την μάνα του Καπιταλισμού-Ιμπεριαλισμού.

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΣΕΡΤΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΕΡΔΙΘΕΙ!

Οποιαδήποτε αμφιβολία για τα αίτια και τον ηθικό αυτουργό της θυματοποίησης του χρονογράφου των «Νέων» κ. Γ. Ξενοφώντος - Σέρτη πρέπει να έχει παραμεριστεί μετά την καταχώρηση

στο Ανώτατο Δικαστήριο - όπου προσέφυγε για να ακυρώσει τη διαθεσιμότητα του ο Σέρτης - της επιστολής που έστειλε ο Υπουργός Παιδείας στην Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας και στην οποία διαφαίνεται ότι το «Δημό-

σιο Συμφέρον» το οποίο επεκαλέστηκε η Επιτροπή ήταν η συστηματική συνεργασία του Σέρτη στα «Νέα».

Η επιστολή αποδεικνύει τέλος πως η διαθεσιμότητα επιβλήθηκε στην Επιτροπή από το Υπουργι-

κο Συμβούλιο μέσω του Υπ. Παιδείας.

Έτσι πρέπει να 'ναι μια ξεκάθαρο στον καθένα κι ιδιαίτερα σ' όλους τους κρατικούς Υπαλλήλους πως η μάχη του Σέρτη είναι και δική μας μάχη. Μάχη για να διαφυλαχτούν τα - μηδαμινά - πολιτικά δικαιώματα που μας παρέχει το αστικό δικαιο και που έρχεται η ίδια η αστική κυβέρνηση - που υποτίθεται πως τα υπερασπίζει - να καταπατεί τόσο ωμα και αυθαίρετα.

Η μάχη αυτή θα κερδιθεί μόνο με την αγωνιστική κινητοποίηση όλων των εργαζομένων. Σοβαρό ρόλο σ' αυτή την κινητοποίηση πρέπει να διαδραματίσουν τα μέλη του ΑΚΕΛ, μια και το κόμμα τους δεν έχει ακόμα πάρει θέση πάνω στο θέμα. Γιατί στην ουσία η επίθεση της δεξιάς κυβέρνησης Κυπριανού στοχεύει στη φήμωση κάθε αριστερης αντιπολι-

τευτικής φωνής. Οι Ακελιστές σύντροφοι - που γνωρίζουν πολύ καλά το χειρισμό που τυγχάνουν στις κρατικές υπηρεσίες - πρέπει υπερασπίζοντας το Σέρτη να απαιτήσουν τον τερματισμό από την ηγεσία τους κάθε υποστηρίξης προς την ψευτοφιλελεύθερη κυβέρνηση Κυπριανού. Οι Εδεκίτες με τη σειρά τους πρέπει να μην επιτρέψουν ξανά τη συμμαχία της ΕΔΕΚ με τους αστούς - που σε περιόδους πολιτικής και οικονομικής κρίσης δείχνουν το πραγματικό τους πρόσωπο.

Η τρομοκρατία δεν πρέπει να περάσει. Η Κυβέρνηση Κυπριανού του 19% δεν έχει καμία λαϊκή βάση για να στηρίξει τέτοιες αυθαιρέσεις. Κι οι παλληκαρισμοί της θα σπάσουν σαν σαπυρόφουσκα μπροστα σε μια ενωμένη μαζική, αγωνιστική κινητοποίηση.

ΜΕΘΟΔΕΥΕΤΑΙ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗ

Συνέχεια από την 1η

Ενω, δηλαδή, μέχρι πριν από τέσσερις μέρες ο Κυπριακός τύπος μιλούσε απλώς για δι-αβουλεύσεις ανάμεσα στους Μητσοτάκη, Ρολάνδη Τουρκμεν, Βαλντχάιμ και Μπαρθόλομου, σήμερα μιλά για ομοφωνία των 5 σε σχέση με το «άγραφο» σχέδιο Βαλντχάιμ. Αυτό βγαίνει κύρια από ομιλία του Μητσοτάκη στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ στην οποία άφησε να νοηθεί πως είχε επέλθει τελική συμφωνία. Σημαντικό είναι πως λεπτομέρειες της συμφωνίας αποκρύπτονται επισταμένα. Σε συνέντευξη τύπου ο Μητσοτάκης δήλωσε πως η στάση της Τουρκίας πάνω στο θέμα είναι θετική. Σε ερώτηση για το τι ακριβώς σημαίνει θετική στάση της Τουρκίας απέφυγε ν' απαντήσει επαναλαμβάνοντας απλώς πως είναι πεπεισμένος πως η Τουρκική στάση είναι θετική.

Οι εξελίξεις αυτές οδήγησαν σε ποικίλες αντιδράσεις από διάφορες πλευρές. Ο Κυπριανός έπευσε να δηλώσει από την Αυστραλία, όπου βρίσκεται τώρα, πως δεν είναι δεσμευμένος από τίποτε. Η πραγματικότητα όμως - αν πραγματικά έχει επιτευχθεί συμφωνία - είναι πως φτάνοντας στη Νέα Υόρκη στις 12 Οκτωβρίου ο Κυπριανός θα βρεθεί μπροστα σε τετελεσμένα, έχοντας την εκλογή του να αποδεχθεί ή να απορρίψει τα συμφωνηθέντα. Στην Ελλάδα, ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κατάκρινε την ιδιαίτερα έντονη δραστηριότητα που ανέπτυξε ο Μητσοτάκης πάνω στο θέμα, στη βάση του ότι η τωρινή ελληνική κυβέρνηση είναι υπηρέσιακου χαρακτήρα, και σαν τέτοια δεν δικαιούται να δεσμεύσει την μελλοντική εκλεγμένη κυβέρνηση με την υπογραφή συμφωνιών.

Σε απάντηση, χαρακτηριστική απολογητικής στάσης, ο Ράλλης της Νέας Δημοκρατίας δήλωσε πως η Ελληνική κυβέρνηση δεν μπορεί να δεχτεί οτιδήποτε αποφασίσει η Ελληνοκυπριακή πλευρά - αποκρύπτοντας έτσι το ότι ο κύριος τροχός κίνησης των τελευταίων εξελίξεων στο Κυπριακό ήταν ο ίδιος ο Έλληνας υπουργός εξωτερικών, Μητσοτάκης.

Κάτω από διαφορετικές συνθήκες η εξεύρεση λύσης στη βάση των ιδεών Βαλντχάιμ θα ήταν μια απομακρυσμένη πιθανότητα. Η Ελληνοκυπριακή αστική τάξη δεν μπορεί να είναι καθόλου ικανοποιημένη από τις νέες προτάσεις γιατί ιδιαίτερα πάνω στο συνταγματικό δεν διαφέρουν ουσιαστικά από τις τουρκοκυπριακές προτάσεις της 5ης Αυγούστου. Ούτε και η Τουρκοκυπριακή αστική τάξη μπορεί να είναι ευχαριστημένη γιατί ενώ έλεγχε το 39% του Κυπριακού εδάφους θα πέσει στο 28%. Ο παράγοντας όμως ο οποίος σπρώχνει τα πράγματα αυτή την περίοδο είναι η επερχόμενη εκλογή του ΠΑΣΟΚ στην Ελληνική εξουσία. Αυτή η προοπτική είναι φυσικό να τρομάζει όχι μόνο την ελληνική δεξιά αλλά και την Κυπριακή, Τουρκική και Αμερικανική κυβέρνηση. Ο Παπαντρέου κρατεί μια πολύ «σκληρή» στάση απέναντι στην Τουρκία οσον αφορά τις εθνικιστικές της αξιώσεις, και πάνω στο Κυπριακό, συγκεκριμένα, δήλωσε πως δεν δέχεται συνομιλίες κάτω από την απειλή κατοχικών στρατευμάτων. Αν ο Παπαντρέου κράτησε αυτή του την δεσμευση απέναντι στον Ελληνικό λαό, η περίπτωση εξεύρεσης λύσης στο πρό-

βλημα αναστέλλεται επ' αόριστο. Δεν υπάρχει βέβαια καμία εγγύηση ότι ο Παπαντρέου θα κρατήσει την υπόσχεση του. Ακόμα κι αν υπαναχωρήσει όμως, θα χρειαστεί ένα σχετικά μακρύ χρονικό διάστημα για να μπορέσει να το κάνει, και όπως και νάχει το πράγμα, η γνωστή για την αδιαλλαξία της Τουρκίας θα έχει να αντιμετωπίσει πια μια «αδιάλλακτη» Ελλάδα.

Η προσπάθεια λοιπόν είναι να δεσμευθεί η επόμενη Ελληνική κυβέρνηση με βάσεις για τη λύση του Κυπριακού τοποθετημένες από τη Δεξιά. Σ' αυτή την προσπάθεια η Κυπριακή Αριστερά πρέπει να ανπταχθεί μ' όλες της τις δυνάμεις. Η ΕΔΕΚ έχει αντιδράσει σωστά, καταδικάζοντας την όλη προσπάθεια που γίνεται δίχως να δίνεται κανένα λογαριασμό στον Κυπριακό λαό. Το ΑΚΕΛ τηρεί στάση αναμονής παρ' όλο που έχει δεχτεί ανοικτά μέσα από τη «Χαραυγή» ότι το σχέδιο είναι Αμερικανόπνευστο και ο Μητσοτάκης ένας από τους πρωταγωνιστές. Μια δυναμική αντίδραση του ΑΚΕΛ πάνω στο θέμα είναι αρκετή για να σταματήσει τη διαδικασία στη Νέα Υόρκη. Αν τελικά υπογραφούν οι βάσεις για την διζωνική ομοσπονδία, η Ακελική ηγεσία θα είναι ιστορικά συνυπεύθυνη στο ξέπυλμα της Κύπρου από τη Δεξιά.

ΟΜΗΡΟΣ ΠΑΝΤΗΣ

ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ;

συνέχεια από 7

ωνίας άρχισαν να προπαγανδίζουν ενάντια στους Άραβες. Μ' αφορμή τη τρομοκρατική ενέργεια εναντίον ταξιδιωτικού γραφείου, απογευματινή εφημερίδα δημοσίευσε ότι «ύποπτοι» Άραβες θα απελαθούν μαζικά προετοιμάζοντας έτσι ιδεολογική κάλυψη σε μαζικές απελάσεις Αράβων, δήθεν υπόπτων.

Η όλη πολιτική της κυβερνήσεως στο ζήτημα γίνεται κωμικοτραγική όταν παραλληλιστεί με τις ενέργειες της για μη απελάση Κυπρίων προσφύγων από την Αγγλία. Η ρατσιστική αυτή πολιτική της Αγγλικής κυ-

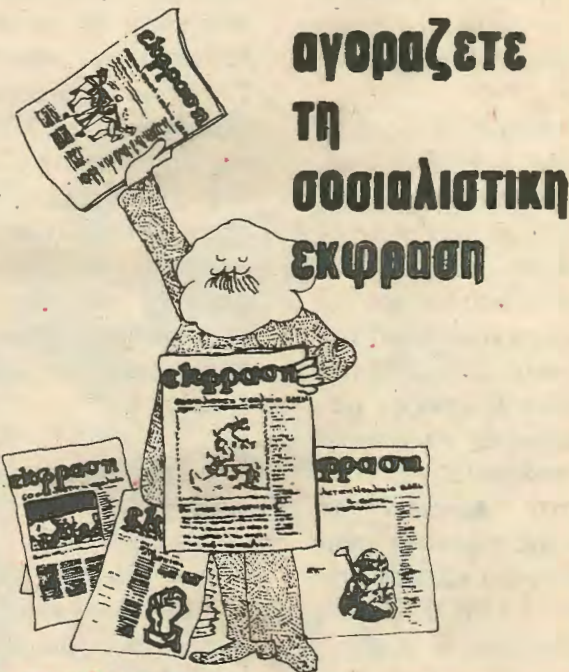
βερνήσεως βασίζεται φυσικά πάνω στα γνώστα, δεν υπάρχει δουλειά, δεν μπορούμε να επωμιζώμαστε τις δυσκολίες άλλων, τάση προς εγκληματικότητα (αφού πρόκειται για Αφράγκους) κ.λ.π. Η ρατσιστική πολιτική της Κυπριακής κυβερνήσεως βασίζεται πάνω στα ίδια κριτήρια. Οι αστοί είναι παντού ίδιοι. Όμως είναι κρίμα ν' αφηνόμαστε σε μια τέτοια πολιτική τη στιγμή που μια τεράστια μάζα Κυπρίων υποφέρει από το ρατσισμό. Το ότι τα κρούσματα «αντι-τροικοσμοικου» ρατσισμού είναι λίγα συγκρίνεται στο μικρο αριθμό των Αράβων και

αφρικάνων στο τόπο μας. Η όλη πολιτική της κυβερνήσεως στο ζήτημα είναι εξ' ίσου ρατσιστική μ' αυτήν της αγγλικής κυβερνήσεως εναντίον των Κυπρίων.

Υ.Σ. Η όλη σχέση της Ε/Κυπριακής κοινότητας με την Τ/Κυπριακή πριν από την εισβολή ήταν παρεμφερής προς τον ρατσισμό. Το θέμα είναι πιο ειδικό και ταυτόχρονα πολύ πιο πλατύ γιατί σχετίζεται μ' ένα σωρό άλλους παράγοντες.

Το γεγονός ότι δεν ασχολούμαι μ' αυτό τώρα, δεν σημαίνει ότι θέλω να του μειώσω τη σπουδαιότητα.

ΚΩΣΤΗΣ ΑΧΝΙΩΤΗΣ

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική
εκφραση

Η Σοσιαλιστική Έκφραση διατίθεται στα
Γραφεία της :
Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα
περίπερα.
Τηλ. 61553

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία
ΤΙΜΗ 75 μιλς
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.600
Εξωτερικό:
Ελλάδα: £4.500
Ευρώπη: £5.100
Αμερική: £6.500